

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Помазана Максима Владиславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 частини першої статті 161, частини третьої статті 167, частини першої статті 170, частини першої статті 172 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
28 травня 2020 року
№ 108-1(І)/2020

Справа № 3-86/2020(171/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Годосьовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Помазана Максима Владиславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 частини першої статті 161, частини третьої статті 167, частини першої статті 170, частини першої статті 172 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Помазан М.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 частини першої статті 161, частини третьої статті 167, частини першої статті 170, частини першої статті 172 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Оспорюваними положеннями Кодексу передбачено:

– судовий наказ може бути видано, якщо заявлено вимогу про стягнення аліментів у розмірі на одну дитину – однієї чверті, на двох дітей – однієї третини, на трьох і більше дітей – половини заробітку (доходу) платника аліментів, але не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку на кожну дитину, якщо ця вимога не пов'язана із встановленням чи оспорюванням батьківства (материнства) та необхідністю залучення інших заінтересованих осіб (пункт 4 частини першої статті 161);

– судовий наказ оскарженню в апеляційному порядку не підлягає, проте може бути скасований у порядку, передбаченому цим розділом (частина третя статті 167);

– боржник має право протягом п'ятнадцяти днів з дня вручення копії судового наказу та доданих до неї документів подати заяву про його скасування до суду, який його видав, крім випадків видачі судового наказу відповідно до пунктів 4, 5 частини першої статті 161 Кодексу; заява про скасування судового наказу може також бути подана органами та особами, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб (частина перша статті 170);

– у разі ненадходження до суду заяви від боржника про скасування судового наказу протягом п'яти днів після закінчення строку на її подання судовий наказ набирає законної сили, крім випадків видачі судового наказу відповідно до пунктів 4 і 5 частини першої статті 161 Кодексу, коли судовий наказ набирає законної сили у день його видачі (частина перша статті 172).

Як убачається зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів, суддя Держинського районного суду міста Харкова видав судовий

наказ від 11 січня 2020 року про стягнення з Помазана М.В. аліментів на утримання неповнолітніх дітей у розмірі однієї третини від усіх видів заробітку (доходу) щомісячно, але не менше ніж п'ятдесят відсотків прожиткового мінімуму для кожної дитини відповідного віку і не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку на кожну дитину до досягнення кожною дитиною повноліття.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Кодексу щодо видання, неможливості скасування та апеляційного оскарження судового наказу суперечать частині першій статті 8, частинам другій, третій статті 22, частині третій статті 51, частині першій статті 55, статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умови її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що аргументація неконституційності положень пункту 4 частини першої статті 161, частини третьої статті 167, частини першої статті 170, частини першої статті 172 Кодексу зводиться до незгоди автора клопотання з існуючим порядком розгляду справ за правилами наказного провадження, яка не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Таким чином, Помазан М.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою

для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Помазана Максима Владиславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 частини першої статті 161, частини третьої статті 167, частини першої статті 170, частини першої статті 172 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**